

JERNBANE · BLADET

· UGEBLAD · FOR · DEN · DANSKE · JERNBANESTAND ·

Nr. 19

Redaktion og Ekspedition:
Sagasvej 8, Kbhvn. V.

Søndag den 9. Februar 1908.

Annonceekspedition:
Sagasvej 8. Telefon 32,229.

5. Aargang.

Jernbaneskolen.

Godsekspektor Martin Buch har udgivet en Lærebog i Jernbanehistorie til Brug ved Undervisningen i Jernbaneskolen.

En Lærebog i Jernbanehistorie — ja, selvfølgelig! Maalet maa være at uddanne hos den unge Aspirant en *virkelig* Jernbanemand, for hvem hans Fag er andet og mere end det tilfældige Middel til at forskaffe sig Livsopholdet, og som betragter sig selv, ikke som en Tap, der udfører sin pligtmæssige Funktion i et stort Maskineri, men som et intelligent Væsen, hvis Tanker og Interesser for Gerningen søger ud over de Grænser, Ordre og Reglementer har afstukket.

Den Opgave at vække hos de unge en virkelig Interesse for selve Jernbanefaget, opnaas selvfølgelig bedst ved at bibringe dem den fulde Forstaaelse, det fulde Overblik, og ikke nøjes med at lære dem, hvad der rent praktisk vil mede dem i deres daglige Gøring. Og til Opnaaelsen af den *fulde* Forstaaelse er det ikke tilstrækkeligt, at man kan alle Ordre, Taksterne, alt det foreliggende, *Resultaterne*, paa Fingrene. Ingen Methode er saa pædagogisk som den historiske. Tilbageblikket over hvorledes Menneskeandens rastløse Arbejde fra bar Bund gennem de første famlende Resultater er naaet frem til de mere fuldkomne Resultater, vi nu arbejder med. Eller dette at følge, hvorledes vore hjemlige Jernbaner efterhaanden fra en ringe

Der er ingen Tvivl om, at Jernbaneskolens Oprettelse har afhjulpet et Savn, og at man ikke længere kunde have nøjedes med den Uddannelse, som Aspiranten selv var i Stand til at tilegne sig. Og sikkert vil Jernbaneskolen, efter at være naaet ud over Forsøgsstadiet og efter selv at have skabt et Lærermateriale, have rige Udviklingsmuligheder, saa at den i Tidens Løb kan udvikle sig til at blive for Jernbanerne noget lignende, som Officersskolen og Elevskolen er for Hæren. Dette vilde ikke være for højt et Maal at stræbe efter: en Jernbanehøjskole, hvor det unge Menneske, der ønskede at gaa til Statens Jernbaner, bibragtes en teoretisk Uddannelse i alle Jernbanearbejdets Grene, som ved Siden af praktisk Indøvelse kunde bibringe ham et saadant Grundlag, at han paa dette burde kunne hæve sig til en hvilken som helst administrativ Stilling indenfor Etaten. Der er saa meget mere Grund til at sætte sig et saadant Maal, som Jernbanefaget kræver indgaaende Kendskab til langt flere forskelligartede Forhold end Statens øvrige civile Monopolvirksomheder.

Der er sikkert lige saa megen Anledning til at give Jernbanevæsenet sin egen Højskole som Militærvæsenet.

Selvfølgelig er dette en Tanke, som det tilhører Fremtiden at realisere. Derimod er der noget andet, som burde gøres allerede nu. Den ældre Jernbanemand, som ønsker at holde sig fuldt paa Løjde med sit Fag, kan nok have nogen Grund til at se med Misundelse paa de

Bjerregrav.

Der lyder et tordenlignende Brag. Jernbuffer springer som Glas, og Jernstænger vrider sig til de underligste Former som i Krampetrækninger. Vognenes Jernpladebeklædninger sønderrives, som var det Papir. Luften er et Øjeblik opfyldt af en farlig Regn med Jern- og Træsplinter. Mennesker, som i Tryghed har overgivet sig til vort Trafikvæsen, slynges imellem hverandre i det frygteligste Virvar.

Næppe er Braget hendøet, før forvirrede Menneskestemmer imellem hverandre bryder ud i det Spørgsmaal, der i Øjeblikket paatrænger sig alle: Hvad er der sket? — At der er sket noget ganske overordentlig alvorligt, er alle paa det rene med, og ud af Togenes Ruiner, ud i den lille Landstations Mørke mylrer Menneskestrømmen for at faa Vished, for at være Tilskuer til Ødelæggelsens Vederstyggelighed.

Der lyder Vredesudbrud og en Mængde uovervejede Bemærkninger om ham, der bærer Skylden. Selv staar han forstenet af Rædsel uden rigtig at forstaa, hvorledes det hele gik til. Kun dette ene staar ham klart, at hans Løbebane som Jernbanemand er afbrudt for bestandig. Men ud af den opbragte Mængde skrider en myndig og alvorlig Embedsmand, der efter et kort Vue over Situationen ledsager den skyldige ind paa Kontoret. —

Telegrafapparatet dikker og slutter hver

med større og større Hast uden Hensyn til Hjælpemidlerne.

Den skyldige — ham, der blev den direkte Aarsag i Ulykken — han arbejder ikke, han er tjenstfri — suspenderet. Han kunde lægge sig til at sove, om hans Nervesystem blot undte ham et Øjebliks Ro. Inde i hans Hjerne jager Tankerne af Sted uden Sammenhæng. Snart bevæger de sig om hans usikre Fremtid og snart om Ulykkesøjeblikket. Hans Blod jager feberhedt igennem Aarerne, og han ænser ikke en Gang Smærterne fra sit saarede Knæ, det han i et Fald slog til Blods, mens han løb for at give Signal for det fløjtende Tog, der ventede paa at faa Indkørsel. Havde han givet sig Tid, blot to Sekunder, saa havde han undgaaet Faldet, det smærtende Knæ og sandsynligvis det skæbnesvangre Greb i Signalhaandtaget, før Sporene var skiftede. Hvor gerne havde han ikke arbejdet med derovre i Hjælpekorpsen, om han blot derved kunde gøre det skete usket.

VacuumbremSENS arrige Hvæsen, de korte Dampføjtesignaler i nervøs Rækkefølge og Sammenstødsbraget lød endnu i hans Øren, og han hørte endnu Embedsmandens alvorlige „Jeg suspenderer Dem“. — Godt, at der dog ingen dræbtes at han ikke var bleven Ophavsmanden til et nyt „Gentofte“. De tilskadedekomne: Lokomotivføreren og Togbetjenten, var jo dog i Forhold til Ulykkens Omfang slupne billigt. Han havde gerne været i deres Sted — nej, allerhelst vilde han have været dræbt af Jernstumperne, der fløj

betragter sig selv, ikke som en Tap, der udfører sin pligtmæssige Funktion i et stort Maskineri, men som et intelligent Væsen, hvis Tanker og Interesser for Gerningen søger ud over de Grænser, Ordre og Reglementer har afstukket.

Den Opgave at vække hos de unge en virkelig Interesse for selve Jernbanefaget, opnaas selvfølgelig bedst ved at bibringe dem den fulde Forstaaelse, det fulde Overblik, og ikke nøjes med at lære dem, hvad der rent praktisk vil møde dem i deres daglige Gerning. Og til Opnaelsen af den fulde Forstaaelse er det ikke tilstrækkeligt, at man kan alle Ordre, Taksterne, alt det foreliggende, *Resultaterne*, paa Fingrene. Ingen Methode er saa pædagogisk som den historiske. Tilbageblikket over hvorledes Menneskeandens rastløse Arbejde fra bar Bund gennem de første famlende Resultater er naaet frem til de mere fuldkomne Resultater, vi nu arbejder med. Eller dette at følge, hvorledes vore hjemlige Jernbaner efterhaanden fra en ringe Begyndelse har udviklet sig gennem Lunkenhed, økonomiske Vanskeligheder, Kampe om selve Stambanernes Retningslinjer o. s. v. til det Størværk, som nu forbinder By med By Landet over. Vi har vænnet os til at tage alt dette som noget faktisk, uden at tænke over, hvorledes det er opstaaet, hvorledes Retningslinjerne i Nettet er kommen til at forme sig netop saaledes som sket, skønt de i og for sig lige saa godt kunde have været tænkte anderledes, hvis de nu ikke allerede laa der.

Det er da ganske logisk, at det store Fremskridt med Hensyn til Uddannelsen af den unge Jernbanearbejder, som Jernbaneskolens Oprettelse betyder, følges af Optagelsen af Jernbanehistorie som et Lærefag for den vordende Jernbanemand. Det vidner om, at man fra tidligere Tidens ganske aandløse Udenadslæren af Ordre og Bestemmelser stræber mod en virkelig pædagogisk Jernbaneuddannelse.

Selvfølgelig kunde en Lærebog i Jernbanehistorie gøres meget lang. Hr. Buchs Lærebog er ganske kort, kun 44 Sider; han betegner den som „et Grundlag for Undervisningen paa Jernbaneskolen“, og da Forfatteren selv er Lærer, har han alt-saa fuld Frihed til at udfylde og supplere det givne Grundlag.

som Officersskolen og Elevskolen er for Hæren. Dette vilde ikke være for højt et Maal at stræbe efter: en Jernbanehøjskole, hvor det unge Menneske, der ønskede at gaa til Statens Jernbaner, bibragtes en teoretisk Uddannelse i alle Jernbanearbejdets Grene, som ved Siden af praktisk Indøvelse kunde bibringe ham et saadant Grundlag, at han paa dette burde kunne hæve sig til en hvilken som helst administrativ Stilling indenfor Etaten. Der er saa meget mere Grund til at sætte sig et saadant Maal, som Jernbanefaget kræver indgaaende Kendskab til langt flere forskelligartede Forhold end Statens øvrige civile Monopolvirksomheder.

Der er sikkert lige saa megen Anledning til at give Jernbanevæsenet sin egen Højskole som Militærvæsenet.

Selvfølgelig er dette en Tanke, som det tilhører Fremtiden at realisere. Derimod er der noget andet, som burde gøres allerede nu. Den ældre Jernbanemand, som ønsker at holde sig fuldt paa Højde med sit Fag, kan nok have nogen Grund til at se med Misundelse paa de yngre, der nu paa Jernbaneskolen fuldstændig metodisk faar gennemgaaet alt *up to date*. Den ældre Jernbanemand, der paa et langt tidligere Tidspunkt har faaet sin Uddannelse under maaske ganske primitive Forhold og uden nogen Vejledning eller Methode, er anderledes ilde stedd. Alt er udviklet stærkt i de sidste Aar, nye tekniske Hjælpemidler er kommen til. Bunden til sin Tjeneste og sit Tjenested ønsker han alligevel at følge med, men naar sjældent at faa mere end et ret overfladisk Kendskab til det, der ligger udenfor hans eget Tjenestoomraade. Og med Jernbanetjenestens stærke Specialisering i de senere Aar føles det dobbelt stærkt.

Var der ikke Anledning til at give saadanne af de ældre, som selv maatte ønske det, Adgang til at gennemgaa Repetitionskursus paa Jernbaneskolen? Var der ikke Grund til at give ogsaa saadanne Adgang til den metodiske Tilsegnelse af alt det nye under den samlede og kyndige Vejledning, som kun Jernbaneskolen kan give? X.

har overgivet sig til vort Trafikvæsen, slynges imellem hverandre i det frygteligste Virvar.

Næppe er Braget hendøet, før forvirrede Menneskestemmer imellem hverandre bryder ud i det Spørgsmaal, der i Øjeblikket paatrænger sig alle: Hvad er der sket? — At der er sket noget ganske overordentlig alvorligt, er alle paa det rene med, og ud af Togenes Ruiner, ud i den lille Landstations Mørke mylrer Menneskestrømmen for at faa Vished, for at være Tilskuere til Ødelæggelsens Vederstyggelighed.

Der lyder Vredesudbrud og en Mængde uovervejede Bemærkninger om ham, der bærer Skylden. Selv staar han forstenet af Rædsel uden rigtig at forstaa, hvorledes det hele gik til. Kun dette ene staar ham klart, at hans Løbebane som Jernbanemand er afbrudt for bestandig. Men ud af den opbragte Mængde skrider en myndig og alvorlig Embedsmand, der efter et kort Vue over Situationen ledsager den skyldige ind paa Kontoret. —

Telegrafapparatet dikker og slutter hver Gang med det skæbnesvangre yn, der kan betyde alt muligt ligefra en knækket Krumtap til ødelagte Personvogne med lemlæstede Stakler. — Ruiner af Jern, Træ, Kød og Blod. Yn! Assistenten derinde paa Centralstationen ved, hvad det betyder, og han ved tillige, at det er hans første og helligste Pligt som tjenstgørende Telegrafist ufortøvet at respektere dette „Yderste Nød“ fra et nedbrudt Tog. I nervøs Hast farer han til Apparatet og giver med et „k“ til Kende at han er der, parat til at ekspedere de nødlidendes Bøn om Hjælp ud til dem, som har Raadighed over Hjælpemidlerne. —

Med forceret Hastighed piler Hjælpetoget afsted mod Ulykkesstedet. Hjælpetogets vogn, der er stuvende fuld af Embedsmænd og Arbejdere imellem hverandre, slingrer i den rasende Fart over Sporsammenføjninger og Sporskifter. Dens løse Hjælpemateriel gør en frygtelig Larm — et øredøvende Spektakel, som umuliggør enhver Samtale.

Menneskestrømmen er ført bort, hver til sin Side. I Nattens Mulm og Mørke og i den mest primitive Belysning arbejder Hjælpetoget med Kraner og Dunkrafter for atter at skaffe Banen fri for den rastløse Menneskestrøm, der stadig vil frem

feberhedt igennem Aarerne, og han ænser ikke en Gang Smærterne fra sit saarede Knæ, det han i et Fald slog til Blods, mens han løb for at give Signal for det fløjtende Tog, der ventede paa at faa Indkørsel. Havde han givet sig Tid, blot to Sekunder, saa havde han undgaaet Faldet, det smærtende Knæ og sandsynligvis det skæbnesvangre Greb i Signaahaandtaget, før Sporene var skiftede. Hvor gerne havde han ikke arbejdet med derovre i Hjælpekorpsen, om han blot derved kunde gøre det skete usket.

Vacuumbremsernes arrige Hvæsen, de korte Dampfløjtesignaler i nervøs Rækkefølge og Sammenstødsbraget lød endnu i hans Øren, og han hørte endnu Embedsmandens alvorlige „Jeg suspenderer Dem“. — Godt, at der dog ingen dræbtes at han ikke var bleven Ophavsmanden til et nyt „Gentofte“. De tilskadekomne: Lokomotivføreren og Togbetjenten, var jo dog i Forhold til Ulykkens Omfang slupne billigt. Han havde gerne været i deres Sted — nej, allerhelst vilde han have været dræbt af Jernstumperne, der fløj omkring — ramt i Tindingen og død paa Stedet uden Smærte. —

Bjerregrav, en lille Holdeplads en Mils Vej nord for Randers, er de fleste Timer paa Dagen i Forhold til Trafikcentrernes Uro og Tummel en lille fredlyst Plet, man mindst af alt kunne tænke sig som Skuepladsen for en Togulykke af dette Omfang. Udenfor Togtid henligger den i ægte Landsby-Ro, indbydende til Middagssøvn, og et enkelt Togs Ankomst betyder rimeligvis kun en behagelig Afveksling i Dagens kedsommelige Ensformighed. Men træffer det om Aftenen ved 9-Tiden, at Persontoget fra Randers er forsinket, og Krydsningen med Persontoget fra Frederikshavn forlægges fra Faarup til Bjerregrav, da er Freden forbi, og en hel Række af Kommunikations-Interesser koncentrerer sig straks om det fredlyste Bjerregrav, saa at de er lige ved at tage Vejret fra sin Mand.

For den uindviede Offentlighed, der ikke aner, hvilket Ekstraarbejde sliq Uregelmæssighed i Toggangen kan volde, vil det rimeligvis være en uløselig Gaade, at Stationskontoret i Bjerregrav paa én Gang er bleven Skueplads for en ganske overvældende Travlhed; men ikke desto mindre er det et ejendommeligt Karakter-

træk for Trafikvæsenet, at Uregelmæssigheder mangedobler Arbejdet.

Fra Randers modtages det forsinkede Togs Begæring om Krydsningsforlægning, og da Bjerregrav har Sporplads for Krydsningen telegraferes Begæringen videre til Faarup, der fastslaaer Krydsningen og meddeler de interesserede Parter dette ved Linjedepesche for bagefter at sikre sin Afsendelse af Persontoget fra Frederikshavn ved en telegrafisk Erklæring fra Bjerregrav om, at Banen mellem Faarup og Bjerregrav nu ogsaa er fri. Mindre kan ikke gøre det.

Under alt dette er Assistenten lænket til Telegrafbordet, og han skal ydermere modtage Meldingerne om begge Togs Afgang fra Nabostationerne. Samtidig har utaalmodige Passagerer til Togene banket paa Billetruden en Snes Gange og sendt den Assistent, som skulde ekspedere dem, mindst lige saa mange lønlige Forbandelser, fordi han ikke straks som en affabel og velfriseret Manufakturkommis med et Buk, et Smil og et „Hvad ønsker De?“ var til behagelig Tjeneste for dem. Ude paa Perronen ved en Laage i Gitteret spanker en kappeklædt Landmandstype omkring, bankende sine Hænder og bandende skiftevis over sine trampende Heste og Assistenten, der løber forbi uden at skænke hans to Kofferter, der skal ekspederes som Rejsegods til Kjøbenhavn ringeste Opmærksomhed. „Kommer den Pakke med til Aarhus i Aften?“ spørger en tredie. — „Ja, ok ja!“ Assistenten ved ikke en Gang, til hvilken Pakke, der sigtes, men finder det rigtigt at berolige Spørgeren for at blive fri for al den Snakkesalighed, det jydsk Publikum er saa elskværdig at præstere som sit Bidrag til Togforsinkelserne. Indkørselssignalet er givet for Toget fra Randers, og saa var det Posten — ja Posten, den havde han ingen Tid haft til at ekspedere. I en Fart gøres Tasken i Stand, og idet Assistenten løber forbi med Posen, mindes han endnu en Gang om de 2 Stykker Rejsegods til Kjøbenhavn, og Toget fra Faarup fløjter udenfor. I et Par Spring vil han ind at sætte Signal, men falder og slaar sit Knæ, saa han næppe kan støtte paa det. Han humper derind gør et Par febrilske Greb i Haandtagene og haaber ikke Toget er kommen til at holde udenfor. Han prajes for en Billet til Randers og humper videre med Posttasken, saa faar Rejsegodset til Kjøbenhavn

under det bekvemteste og billigste Ombytte og at skaffe Statsbanerne billige Krydsningsstationer for den voksende Trafik.

Gaar der end nu og da nogle Tusinder i Løbet, saa dækkes de igen af den almindelige Balance. Forretningen kan bære Tabet, og Pengene strømmer ind fra Hundreder af Kilder — men Sikkerheden, den almindelige Sikkerhed?

Hans Poulsen.

Den noble Konkurrent.

Med en virkelig imponerende Frejdighed forsøger Hr. Ulsøe-Bruhn endnu i sidste Numer af Dansk Jernbaneblad at holde Liv i det Reklame- og Geschäftsnumer, han har forsøgt at bringe ud af Jysk Morgenblads Redaktions Ukendskab til Navnene paa de forskellige Jernbaneblade. Hr. U.-B. forsøger endnu en Gang at faa ogsaa Jernbanemænd til at acceptere Grundlaget for hele hans Reklamepostyr, at Jernbanebladet skulde have arrangeret denne Fejltagelse for at kunne smykke sig med det „ansete“ (!) Dansk Jernbaneblads Fjer!!

Man maa beundre den smarte Geschäftsans, hvormed Hr. U.-B. straks øjner, hvilket herligt Fund Jysk Morgenblads Fejltagelse er, og straks bener rundt til den ham slavagtige Presse i Aarhus — hvortil selvfølgelig hører det lokale Allianceblad — og faar den til at optage en af ham selv turneret Notits, hvori han faar Lejlighed til at udraabe Dansk Jernbaneblads kolossale „Anseelse“.

Det kan nok trænge til denne af det selv udstedte Attest; thi sikkert kan intet andet Blad indenfor den samlede danske Fagpresse glæde sig ved en saa almindelig Ringeagt indenfor sit eget Fag.

For os har D. J. aldrig staaet som „Konkurrenten“, med hvem vi skulde slaas om Abonnenter, Annoncer o. s. v. Denne materielle Betragtning har vi altid helt og holdent overladt til D. J., som da ogsaa altid har ført den i Munden.

Fra vor Side har Kampen mod D. J. været en Kamp mellem to Principper, mellem hvilke ingen Forsoning er mulig — Kampen mellem moderne Organisationstanker og gammeldags Fordummelse, mellem Solidaritetsfølelse og gammeldags forbenet Klassemisundelse.

Denne Kamp føres ikke om „Annoncer“.

G. B.

smiler — men det gjorde man ogsaa i sin Tid ad Jernbaneprojekterne.

Den nye Personbanegaard. I Mandags aabnedes Tilbudene paa Tømrerarbejdet ved Opførelsen af den nye Banegaards Hovedhal. Afgørelsen kan da ventes i den nærmeste Fremtid.

Jernbaneforeningen. Det nye Tilsynsraad meddeler i sidste Numer af „Vor Stand“ sine Planer for Resten af Sæsonen. Foruden det tidligere bebudede Foredrag af Toldinspektør Berendsen om Finland paatænkes i Begyndelsen af Marts et Foredrag af Dr. polit. A. Nielsen om „Penge“ — — forhaabentlig med nyttige Vink om, hvorledes man skal faa dem til at slaa til.

Jernbanehjemmet vil nu blive udvidet med et større Værelse, hvilken Begivenhed indvies den 14. Marts med en Fællesspisning i selve Hjemmet.

Den 11. April afholdes Foraarssæsonens sædvanlige større Sammenkomst til en Afveksling i „Prins Wilhelms Palæ“ (populært: Larsens Lokaler). Forfatteren Albert Gnudtzmann og Hustru søges til Aftenunderholdningen. De øvrige Civiletatens Foreninger vil blive indbudte til at deltage.

„Danmarkspræmien“. Vi meddelte i sidste Numer, at Forsikringsselskabet „Danmark“s Stipendium var tilfaldet Maskinassistent Langkilde, Helsingør. Der skulde staa Fredericia.

25 Aar. Togfører Termansen, Fredericia, fejrede den 28. f. M. 25 Aarsdagen for sin Ansættelse. Termansen hædredes paa forskellig Maade af sine Kolleger blandt hvilke han er meget afholdt, og han fik blandt andet overrakt en Skrivebordsstol og en flot Messinghængelampe fra Togpersonalet i Fredericia og Nyborg.

Trykfejl.

I vort sidste Nummer har Sættørnissen huseret ganske frygteligt, hjulpet af den Omstændighed, at Redaktøren er afskaaret fra selv at læse Korrektur paa Bladet, efter at dets Trykning er flyttet til Aarhus.

Idet vi gør vore Læsere mange Undskyldninger og lover Bod og Bedring, skal vi her kun gøre opmærksom paa de uheldigste Trykfejl, idet vi paa Forhaand opgiver at bringe en fuldstændig Fortegnelse:

I Spidsartiklen „Dansk Jernbaneblad“ staaer nederst i 2den og øverst i 3die Spalte fire Gange „den Redaktion“ i Stedet for „den Reaktion“.

Paa anden Side, 1ste Spalte, er der ved de fremhævede Ord „om Citanten“ bortfaldet

Jernbaneblad“s Stilling i den omhandlede Affære.

Indlægget lyder:

Af de foreliggende Indlæg fra Modpartens Side fremgaar, at „Dansk Jernbaneblad“ i første Række vil hævde sin fuldstændige Sagesløshed m. H. t. den Række Sigtelser, som Bladet har givet Husly, og som har givet mig Anledning til den paaklagede Artikel i Jernbanebladet, „Standsfølelse og Standsdisciplin“. „Dansk Jernbaneblad“s principale Standpunkt er dette, at ganske uanset om Togfører Jensens Artikler er ærefornærmende eller ej, saa bærer i hvert Fald *Bladet* — repræsenteret ved Udgiverne — intet Ansvar, som kunde undskyldes en Retorsion overfor dette.

Bortset fra, at det formentlig er en elementær Regel indenfor anstændig Pressemoral, at et Blad, der giver Indsendere Lov til at sigte offentlige Personer for uhæderlig Adfærd, overtager et moralsk Medansvar med Underskriveren, naar det ikke udtrykkelig reserverer sig — ganske bortset herfra vil jeg hævde, at allerede Togfører Jensens Stilling til „Dansk Jernbaneblad“ var en saadan, at han ikke „for tilfælle“ kan reduceres til en tilfældig Indsender, for hvem Bladet intet moralsk Ansvar bærer.

Togfører H. I. Jensen var, som det ogsaa fremgaar af de tidligere i Sagen fremlagte Numre af „Dansk Jernbaneblad“, fast knyttet til dette Blad som ansvarhavende Redaktør af en væsentlig Rubrik i dette — en Stilling, han har indtaget gennem en Aarrække. Naar Bladet paa den Maade knytter en Mand til sig, indgaar han selvfølgelig som en integrerende Del i Begrebet „Dansk Jernbaneblad“, og for hans moralske Habitus, som den faar Udtryk i Bladet, bærer dette Ansvaret.

Man har ogsaa set enkelte Dagblade — f. Eks. tidligere „Politiken“ — benytte denne Form at betegne en navngiven Medarbejder som „ansvarhavende“ for en bestemt Rubrik; men sikkert har ingen tænkt sig, at *Bladet* paa denne Vis kunde frigøre sig for det *moraliske* Ansvar for sit Indhold, og blot kunde henvise til d'Hrr. Koppel, Jensen, o. s. v. Selvfølgelig maatte man ved et eventuelt Søgmaal holde sig til den „lokale“ ansvarhavende — akkurat som det er en Selvfølge, at Hr. Friis-Skotte (se Modpartens sidste Indlæg) har maattet anlægge sit Søgmaal

ferter, der skal ekspederes som Rejsegods til Kjøbenhavn ringeste Opmærksomhed. „Kommer den Pakke med til Aarhus i Aften?“ spørger en tredie. — „Ja, ok ja!“ Assistenten ved ikke en Gang, til hvilken Pakke, der sigtes, men finder det rigtigt at berolige Spørgeren for at blive fri for al den Snakkesalighed, det jydsk Publikum er saa elskværdig at præstere som sit Bidrag til Togforsinkelserne. Indkørselssignalet er givet for Toget fra Randers, og saa var det Posten — ja Posten, den havde han ingen Tid haft til at ekspedere. I en Fart gøres Tasken i Stand, og idet Assistenten løber forbi med Posen, mindes han endnu en Gang om de 2 Stykker Rejsegods til Kjøbenhavn, og Toget fra Faarup fløjter udenfor. I et Par Spring vil han ind at sætte Signal, men falder og slaar sit Knæ, saa han næppe kan støtte paa det. Han humper derind gør et Par febrilske Greb i Haandtagene og haaber ikke Toget er kommen til at holde udenfor. Han prajes for en Billet til Randers og humper videre med Posttasken, saa faar Rejsegodset til Kjøbenhavn og Billetten til Randers vente lidt endnu. —

Bjerregrav, du fredlyste Plet, som ikke har mange tjenstlige Byrder, men dog lidt af alle, og som faar dem saa uligelig fordelt paa Døgnets Timer, at de næsten alle skal bæres i Løbet af en halv Time; dine Byrder kræver i denne halve Time en Tusendkunstner, mens du Resten af Dagen godt kunde være Kønestation. I et Øjeblik overvældede du din Tusindkunstner, saarede ham og forvirrede hans Hjerne. Dit Navn dirrede en kort Stund igennem Europas Telegraftraade og skabte Sensation i tyske, engelske, franske, svenske, norske og danske Aviser. Om en Maaned vil du atter være glemmt, som *Stilling* og *Viby, Jyll.*, glemtes; men for Jernbanemændene Brendstrup, Ballisager og Sørensen vil Erindringen om dig leve, fordi du greb voldsomt ind i deres tjenstlige Liv. Og Statsbanernes Kasse vil i et Aar begræde dig med Taarer til en Værdi af 65,000 Kr.

Men til Trods for dit Tilfælde vil der med Aarene opstaa mange fredelige Tusendkunstnerstationer med centraliserede Sporskifte- og Signaltræk, hvor et Øjebliks Forvirring kan skabe nye Ødelæggelser og nye Tab, naar Uregelmæssighederne træder til; thi Tusendkunstnerstationerne tjener det dobbelte Formaal: at drage det størst mulige Opland ind

Aarhus — hvortil selvfølgelig hører det lokale Allianceblad — og faar den til at optage en af ham selv turneret Notits, hvori han faar Lejlighed til at udraabe Dansk Jernbaneblads kolossale „Anseelse“.

Det kan nok trænge til denne af det selv udstedte Attest; thi sikkert kan intet andet Blad indenfor den samlede danske Fagpresse glæde sig ved en saa almindelig Ringeagt indenfor sit eget Fag.

For os har D. J. aldrig staaet som „Konkurrenten“, med hvem vi skulde slaas om Abonnenter, Annoncer o. s. v. Denne materielle Betragtning har vi altid helt og holdent overladt til D. J., som da ogsaa altid har ført den i Munden.

Fra vor Side har Kampen mod D. J. været en Kamp mellem to Principper, mellem hvilke ingen Forsoning er mulig — Kampen mellem moderne Organisationstanker og gammeldags Fordummelse, mellem Solidaritetsfølelse og gammeldags forbenet Klassemisundelse.

Denne Kamp føres ikke om „Annoncer“.

G. B.

Jernbaneforeningsfest i Aarhus. Med Tilskud fra Jernbaneforeningen afholdes Lørdag den 22. Februar 1908 Kl. 8 præcis en Aftenunderholdning med Bal i Handels- og Kontoristforeningens Lokaler, hvortil Jernbaneforeningens Medlemmer med Familie indbydes.

Jernbaneforeningens Repræsentantskab. Til det ved Overassistent Nye manns Død ledigblevne Mandat er kun opstillet een Kandidat, Trafikinspektør Georg Larsen.

Foredrag. Vi minder om Godsinspektør Martin Buchs Foredrag i Jernbaneforeningen paa Lørdag: Befordringsprojekter i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede.

Befordringsprojekter. I den svenske Rigsdag er nu indbragt Lovforslag om Oprettelsen af en Dampfærgeforbindelse Trelleborg — Sassnitz. Sverrig og Preussen skal hver anskaffe 2 Færger, der skal kunne rumme 18 Vogne. Der skal udføres 2 Ture i Døgnet i hver Retning og Sørejsen antages at ville vare 4 Timer. Forbindelsen skal være i Stand næste Sommer; samtidig skal Staten overtage Banen Malmø—Trelleborg.

Ogsaa fra anden Side trues Gedser—Warne-münderuten med Konkurrence, idet Konstruktøren af det tyske, styrbare Militær-Luftskib, Grev v. Zeppelin, har ndarbejdet Kalknre over en regelmæssig Luftskibsforbindelse Berlin—København. Luftskibet vil kunne befordre 100 Personer og gøre Rejsen paa 5 Timer, akkurat den halve Tid af hvad Jernbanerejsen tager. Prisen vil kunne sættes til 50 Mark. Man

25 Aar. Togfører Termansen, Fredericia, fejrede den 28. i. M. 25 Aarsdagen for sin Ansættelse. Termansen hædredes paa forskellig Maade af sine Kolleger blandt hvilke han er meget afholdt, og han fik blandt andet overrakt en Skrivebordsstol og en flot Messinghængelampe fra Togpersonalet i Fredericia og Nyborg.

Trykfejl.

I vort sidste Nummer har Sæternissen huseret ganske frygteligt, hjulpet af den Omstændighed, at Redaktøren er afskaaret fra selv at læse Korrektur paa Bladet, efter at dets Trykning er flyttet til Aarhus.

Idet vi gør vore Læsere mange Undskyldninger og lover Bod og Bedring, skal vi her kun gøre opmærksom paa de uheldigste Trykfejl, idet vi paa Forhaand opgiver at bringe en fuldstændig Fortegnelse:

I Spidsartiklen „Dansk Jernbaneblad“ staa nederst i 2den og øverst i 3die Spalte fire Gange „den Redaktion“ i Stedet for „den Reaktion“.

Paa anden Side, 1ste Spalte, er der ved de fremhævede Ord „om Citanten“ bortfaldet en Note: „Udhævet af Redaktionen“.

Endelig staa der i Artiklen om Sammenstødet ved Bjerregrav i 3die Spalte, 2det Stykke først „Tog 963“ senere „Tog 958“. Begge Steder skulde staa „Tog 968“.

Vi har alvorlig paatalt disse Fejl overfor Korrektøren.

Dansk Jernbaneblad

kontra
Georg Berg.

Et Indlæg.

I den nu afsluttede Sag, som „Dansk Jernbaneblad“ havde anlagt mod Assistent G. Berg, har denne selv afgivet et enkelt Forsvarsindlæg, som vi nedenfor skal gengive. Trods dets for Anledningen afpassede Form afgiver det nemlig et meget træffende Svar paa „Dansk Jernbaneblad“s Sejrhyl og er en meget passende Kommentar til den afsagte Dom. Overhovedet er det vanskeligt at se, hvad D. J. har villet opnaa ved denne Sag udover Tilfredsstillelsen af blind Hævnfølelse. Thi om end Assistent Berg i sin af retfærdig Harme baarne Artikel i enkelte Vendinger er kommen udenfor den Yttringsfrihed, en *juridisk* Bedømmelse indrømmer, rokker dette jo ikke en Tøddel ved den Karakteristik, Artiklen har givet af „Dansk

ogsaa fremgaar af de tidligere i Sagen fremlagte Numre af „Dansk Jernbaneblad“, fast knyttet til dette Blad som ansvarhavende Redaktør af en væsentlig Rubrik i dette — en Stilling, han har indtaget gennem en Aarrække. Naar Bladet paa den Maade knytter en Mand til sig, indgaar han selvfølgelig som en integrerende Del i Begrebet „Dansk Jernbaneblad“, og for hans moralske Habitus, som den faar Udtryk i Bladet, bærer dette Ansvar.

Man har ogsaa set enkelte Dagblade — f. Eks. tidligere „Politiken“ — benytte denne Form at betegne en navngiven Medarbejder som „ansvarhavende“ for en bestemt Rubrik; men sikkert har ingen tænkt sig, at *Bladet* paa denne Vis kunde frigøre sig for det *moraliske* Ansvar for sit Indhold, og blot kunde henvise til d'Hrr. Koppel, Jensen, o. s. v. Selvfølgelig maatte man ved et eventuelt Søgmaal holde sig til den „lokale“ ansvarhavende — akkurat som det er en Selvfølge, at Hr. Friis-Skotte (se Modpartens sidste Indlæg) har maattet anlægge sit Søgmaal mod Togfører Jensen. *Mit* Angreb maatte derimod ifølge hele sit Anlæg søge udenom det tilfældige juridiske Ansvar til det Blad, som er *moralisk* ansvarlig for, at en saadan Omtale af Kolleger — en Omtale, der har faaet en yderligere ondartet Karakter derved, at den fra „Dansk Jernbaneblad“ er gaaet over i Dagspressen — har kunnet finde Sted.

Naar jeg hævder, at Togfører Jensen ifølge sin Stilling er en integrerende Del af Begrebet „Dansk Jernbaneblad“, er jeg til Overflod i det heldige Tilfælde, at nævnte Blad i et Øjeblik, hvor det har glemt at bevogte sig selv, har hævdet samme Opfattelse.

I vedlagte Eksemplar af „Vor Stand“ Nr. 19, 1906, findes Pag. 233 en af Stationsforstander M. Johansen underskrevet Artikel, betitlet „Standsfølelsen“, som angives at være nægtet Optagelse i „Dansk Jernbaneblad“. I det ligeledes vedlagte Eksemplar af „Dansk Jernbaneblad“ Nr. 483 findes paa 2den Side en Notits, „Standsfølelsen og Standsdisciplinen“, hvori meddeles, at nævnte Artikel fra Hr. Johansen er modtaget, hvorhos tilføjes: „Da Artiklen indledes med injurierende Udtryk om vort Blad, vil den selvfølgelig ikke blive optaget, med mindre den rettes. Endelig er i vedlagte Nr. 484 af „Dansk Jernbaneblad“ nævnte Artikel optaget efter at være rettet. Ved

nu at sammenholde Artiklens Ordlyd i „Vor Stand“ Nr. 19 og „Dansk Jernbaneblad“ Nr. 484 vil man se, at de Ord, som „Dansk Jernbaneblad“ har betegnet som „injurierende for vort Blad“ og fordret slettet, er de nedenfor kursiverede, som maa læses i deres Forbindelse:

„Jeg har i den senere Tid med stedse stigende Ærgrelse læst *de Smædeartikler* og de Beskyldninger, som Togfører Jensen i „Dansk Jernbaneblad“ har rettet mod Jernbaneforeningens Tillidsmænd . . .“.

De fremhævede Ord kan selvfølgelig kun blive injurierende mod „*Dansk Jernbaneblad*“ under den Forudsætning, at Bladet betragter sig som moralsk ansvarlig for Togfører Jensen, og Motiveringen af Kravet om deres Fjernelse indeholder derfor en utvetydig Indrømmelse, som ikke kan forforklares. Jeg betvivler ikke, at Modparten vil kunne anføre forskellige Lejligheder, hvor „Dansk Jernbaneblad“ direkte har benægtet at ville paatage sig det moralske Ansvar for Togfører Jensens Artikler. Disse Benægtelser vil dog alle være af nyere Dato end ovenstaaende Udtalelse og fremkaldte af Hensigtsmæssighedshensyn. Det er formentlig en psykologisk Kendsgerning, at det ikke er i de bevogtede, direkte Udtalelser, men i de ubevogtede, ufrivillige Fortællelser, at Menneskenes Børn afslører deres inderste sande Mening.

*

„Dansk Jernbaneblad“ hævder ikke alene, at det er bleven sagesløs overfaldet, men pointerer gentagende, at Overfaldet er saa meget mere ondartet, som det skyldes en Person, der aldeles ikke rammes af Togfører Jensens Sigtelser. Modparten har derfor travlt med at underlægge min Handlemaade allehaande ufine Motiver, ligesom den kun kan finde min Indignation over de oftnævnte Sigtelser forløren. Jeg vilde være dybt rørt over den Ædelmodighed, hvormed Modparten udtrykkelig undtager mig fra at rammes af Sigtelserne, hvis jeg ikke tilfulde indsaa, at dette Standpunkt er det fordelagtigste for „Dansk Jernbaneblad“ selv, med Henblik paa nærværende Sag! De Artikler, som laa forud for mit Angreb, udmærkede sig ved en saadan Almindelighed i Adresseringen, at intet ledende Bestyrelsesmedlem i Jernbaneforeningen havde Ret til at betragte sig som undtagen. Men det var iøvrigt ikke fordi jeg følte mig personlig støttet

af Bevis, prisgiver Standsfæller af d'Hrr. Redaktører saaledes som sket, henhøver det ikke de af Modparten antydede Forklaringer, at et andet Jernbaneblad tager til Gennemgængelse. Og navnlig naar Redaktøren af det sidste er en fleraarig Bestyrelseskollega med og Medlem af den Kreds, mod hvilken Sigtelserne var rettede, maatte han i ganske særlig Grad føle sig opfordret til som Redaktør at stemple disse Sigtelser i de behørigte Udtryk. Yderligere foregik det hele under et Formandsskisma i Jernbaneforeningen.

Da den Spænding, der i aarevis har hersket mellem den organiserede Jernbanestand (repræsenteret ved deres Tillidsmænd) og „Dansk Jernbaneblad“, er et væsentligt Moment til Forstaaelse af den foreliggende Sag, skal jeg tillade mig at uddybe lidt, hvad der tidligere er meddelt herom.

Da en Kreds af yngre Mænd for 9 Aar siden satte sig det Maal at samle hele Jernbaneembedsstanden i een enkelt faglig Sammenslutning, stillede „Dansk Jernbaneblad“ sig hurtigt i Opposition til denne Bevægelse. Den Modstand, Tanken mødte hos enkelte smaa Mindretal, som dels var mod al Organisation, dels foretrak smaa, hinanden bekrigende Klasseforeninger, fandt straks Støtte og Opmuntring i „Dansk Jernbaneblad“. Og denne Opmuntring har ogsaa senere (og enhver nok saa svag Splittelsesændens.*) At der under disse Omstændigheder hurtigt maatte opstaa bittere Følelser hos de Mænd, hvis Bestræbelser var at samle, mod det Blad, der af al Magt modarbejdede en saadan Samling, vil let forstaaes. Og at der faldt drøje Hug fra begge Sider, vil forstaaes og undskyldes. Men da det viste sig, at Organisations-tanken, trods al Modstand fra „Dansk Jernbaneblad“ og dets Kredse, alligevel trængte igennem, gik Bladet over til at angribe som offentlige Personer de Mænd, der havde staaet i Spidsen for Bevægelsen, og søgte at rejse Tvivl om deres Motiver og Uegennytte, ja, nu til Slut om deres personlige Hæderlighed, for om muligt derigennem at ramme Bevægelsen. Til Gennemførelsen af en saadan Taktik har en hæderlig, men naiv og godtroende Mand som Togfører Jensen ydet Bladet en uvurderlig Støtte, og Offentliggørelsen af hans oftnævnte Artikler maa da ogsaa ses som et Led i disse Bestræbelser. Det fremgaar ogsaa

ren agitatorisk: „Togførere! hold Eder endelig fra denne Jernbaneforening“. De fremkom da ogsaa paa et Tidspunkt, da der i Togførerkredse var en stærk Stemning for en samlet Tilslutning til Jernbaneforeningen. Det var *den*, der skulde modarbejdes.

*

Modparten har under nærværende Sag gentagende benægtet, at Togfører Jensens Artikler rummer nogen Ærefornærmelse mod nogen. Jeg vil være saa høflig at antage, at hermed menes Ærefornærmelser, *som kan rammes af Loven*. Thi jeg vil ikke fornærme Modparten ved at antage, at d'Hrr. ikke vilde føle sig fornærmede ved Antydninger og Insinuationer om, at de modtager Bestikkelser for at vanrøgte Interesser, de er sat til at varetage, at de aflægger falskt Regnskab, og i det hele taget benytter en Tillidsmandsstilling til at gøre Ordet Tillid parodisk. Vel har jeg brugt skarpe Ord om min Modpart, men jeg har dog aldrig vovet at forudsætte, at de personlig vilde regne den Art Insinuationer for Lapperier — for saa vidt de da ellers fremsættes af normale Mennesker.

Men utvivlsomt har Modparten Ret i, at Sigtelserne, som de er fremsat i de Artikler, der forelaa *forud* for min Artikel „Standsfølelse og Standsdisciplin“, ikke lod sig ramme paa normal Vis — *o*: ad Rettens Vej. Thi det har netop været Bladets Taktik overfor Modstanderne: ikke at sige noget, der direkte lader sig ramme og derved gøre det altfor let for de angrebne at tilbagevise Sigtelserne. Nej, Antydninger, halve Insinuationer, fantasifulde Kombinationer i Spørgeform, *det* er noget, der formaar at sætte Rygtesmedene og Sladderer i Bevægelse — paa den Maade kan den redeligste Mand gøres mistænkelig i lange Tider, uden at han er i Stand til virksomt Forsvar. Den samme Taktik havde Bladet kort forinden forsøgt overfor et andet Bestyrelsesmedlem i Jernbaneforeningen, Assistent C. Kragh, som det ogsaa ønskede at overantvorde til Sladderer — med afgjort Held en kort Tid. Og nu da Assistent Friis-Skotte, efter at være bleven tydeligere udpeget af Hr. Jensen som den, han specielt ønskede at fornærme, endelig fik fast Bund for et Sagsanlæg, har Bladet søgt at udbrede den Usandhed, et Friis-Skotte, handlede

ledning til i en Artikel af 1. Juli, samtidig med at det bereder sig paa om fornødent at ofre Hr. Jensen, at kolportere nye Rygter, hvoraf flyder ny Sladder om nye Mænd.

Paa denne Maade har Bladet søgt at give sine saglige Modstandere Gift — stadig under en Form, der vanskelig lod sig ramme ad juridisk Vej, men med et udpræget Blik for, hvorledes man bedst ødelægger eller trætter de Personer, man har Interesse i at komme til Livs, ved at omgive deres Navne med Sladderer.

Den Art Fremfærd kan ikke stemples for haardt, og jeg vil derfor tillade mig at hævde, at min Artikel — vendt mod det Blad, som bærer det *moraliske* Ansvar — kun indeholder, hvad der er Nødværg og berettiget Retorsion.

København, 13/8 07.

Georg Berg.

Injurier.

Hver Gang jeg læser om en Injuriesag, tænker jeg paa det Sted i Johannes V. Jensens Bog, „Einer Elkær“, hvor Helten taler til den borgerlige Dumhed:

„Hvorfor følger De nu ikke Deres naturlige Instinkt og ser Dem om efter Politi? det plejer man at gøre — vælter Ansaret paa dem, der giver Ly for enhver Hund“.

For det er jo saadan, at man ikke kan støtte sine Udtalelser paa den almindelige Mening. Naar man kalder en Mand for Idiot og et Blad for et Smædeblad, saa nytter det intet, selv om man kan henvise til, at man kun har givet Udtryk for, hvad alle tænker, — man maa juridisk bevise, at Manden er aandsvag, og Bladets Tone løgnagtig og perfid — hvilket vanskeligt lader sig gøre, selv om det ikke var saaledes, at Justitsens Øverste er Ven med Landets mest noksagt Blad.

Ja — sagde min Kone, da hun havde læst Artiklen — det er sandt nok. Vær du bare glad Under-Asen, at det ikke var dig, der fik de 200 Kr. i Bøde, saa maatte vi have været paa Ladegaarden 1/2 Aar.

Sikkert Aurelia — svarede jeg beskedent — mindst 1/2 Aar — og imedens bliver Redaktøren af „Jernbanebladet“ Ridder af Siameserordenen — og jeg kommer til Sparkær.

Underasen.

Personalia.

Ansættelser. Forfremmelser.

Telegrafist, Frk. B. V. A. Fischer, København G. og Skriver, Frk. J. Christens, Revisionen, forfremmede til Assistenten fra 1. Febr. Elev A. Rasmussen, Viby Jyll., ansat som Underassistent 1. Febr.

anrivninge i Ordreiser, at Menneskene
Børn afslører deres inderste sande Mening.

„Dansk Jernbaneblad“ hævder ikke alene, at det er bleven sagesløs overfaldet, men pointerer gentagende, at Overfaldet er saa meget mere ondartet, som det skyldes en Person, der aldeles ikke rammes af Togfører Jensens Sigtelser. Modparten har derfor travlt med at underlægge min Handlemaade allehaande ufine Motiver, ligesom den kun kan finde min Indignation over de oftnævnte Sigtelser forløren. Jeg vilde være dybt rørt over den Ædelmodighed, hvormed Modparten udtrykkelig undtager mig fra at rammes af Sigtelserne, hvis jeg ikke tilfulde indsaa, at dette Standpunkt er det fordelagtigste for „Dansk Jernbaneblad“ selv, med Henblik paa nærværende Sag! De Artikler, som laa forud for mit Angreb, udmærkede sig ved en saadan Almindelighed i Adresseringen, at intet ledende Bestyrelsesmedlem i Jernbaneforeningen havde Ret til at betragte sig som undtagen. Men det var iøvrigt ikke, fordi jeg følte mig personlig sigtet, at jeg grebes af en saa dyb og flammende Indignation, som den der har fundet Udtryk i den paaklagede Artikel. Naar „Dansk Jernbaneblad“, uden at vedlægge Skygge

Opmuntring i „Dansk Jernbaneblad“. Og den Opmuntring har ogsaa senere fulgt enhver nok saa svag Splittelses-tendens.*) At der under disse Omstændigheder hurtigt maatte opstaa bittere Følelser hos de Mænd, hvis Bestræbelser var at samle, mod det Blad, der af al Magt modarbejdede en saadan Samling, vil let forstaas. Og at der faldt drøje Hug fra begge Sider, vil forstaas og undskyldes. Men da det viste sig, at Organisations-tanken, trods al Modstand fra „Dansk Jernbaneblad“ og dets Kredse, alligevel trængte igennem, gik Bladet over til at angribe som offentlige Personer de Mænd, der havde staaet i Spidsen for Bevægelsen, og søgte at rejse Tvivl om deres Motiver og Uegennytte, ja, nu til Slut om deres personlige Hæderlighed, for om muligt derigennem at ramme Bevægelsen. Til Gennemførelsen af en saadan Taktik har en hæderlig, men naiv og godtroende Mand som Togfører Jensen ydet Bladet en uvurderlig Støtte, og Offentliggørelsen af hans oftnævnte Artikler maa da ogsaa ses som et Led i disse Bestræbelser. Det fremgaar ogsaa tydeligt af Artiklerne, at disses Tendens ingeniunde er moraliserende, men en

*) Eksempel af ganske ny Dato: Dansk Jernbaneblads applauderende Kommentar til Værkmester Mathiasen. Red.

de Artikler, der forelaa forud for min Artikel „Standstøelse og Standdisciplin“, ikke lod sig ramme paa normal Vis — o: ad Rettens Vej. Thi det har netop været Bladets Taktik overfor Modstanderne: ikke at sige noget, der direkte lader sig ramme og derved gøre det altfor let for de angrebne at tilbagevise Sigtelserne. Nej, Antydninger, halve Insinuationer, fantasifulde Kombinationer i Spørgeform, det er noget, der formaar at sætte Rygtesmedene og Sladderer i Bevægelse — paa den Maade kan den redeligste Mand gøres mistænkelig i lange Tider, uden at han er i Stand til virksomt Forsvar. Den samme Taktik havde Bladet kort forinden forsøgt overfor et andet Bestyrelsesmedlem i Jernbaneforeningen, Assistent C. Kragh, som det ogsaa ønskede at overantvorde til Sladderer — med afgjort Held en kort Tid. Og nu da Assistent Friis-Skotte, efter at være bleven tydeligere udpeget af Hr. Jensen som den, han specielt ønskede at fornærme, endelig fik fast Bund for et Sagsanlæg, har Bladet søgt at udbrede den Usandhed, at Friis-Skotte handlede under et Pres fra Jernbaneforeningen — noget, der ogsaa findes svagt antydnet i Modpartens sidste Indlæg. Og endvidere har dette Sagsanlæg givet Bladet An-

For det er jo saadan, at man ikke kan støtte sine Udtalelser paa den almindelige Mening. Naar man kalder en Mand for Idiot og et Blad for et Smædeblad, saa nytter det intet, selv om man kan henvise til, at man kun har givet Udtryk for, hvad alle tænker, — man maa juridisk bevise, at Manden er aands-svag, og Bladets Tone løgnagtig og perfid — hvilket vanskeligt lader sig gøre, selv om det ikke var saaledes, at Justitsens Øverste er Ven med Landets mest noksagt Blad.

Ja — sagde min Kone, da hun havde læst Artiklen — det er sandt nok. Vær du bare glad Under-Asen, at det ikke var dig, der fik de 200 Kr. i Bøde, saa maatte vi have været paa Ladegaarden 1/2 Aar.

Sikkert Aurelia — svarede jeg beskedent — mindst 1/2 Aar — og imedens bliver Redaktøren af „Jernbanebladet“ Ridder af Siameserordenen — og jeg kommer til Sparkær.

Underasen.

Personalia.

Ansættelser. Forestillinger.

Telegrafist, Frk. B. V. A. Fischer, København G. og Skriver, Frk. J. Christens, Revisionen, forfremmede til Assistenten fra 1. Febr. Elev A. Rasmussen, Viby Jyll., ansat som Underassistent 1. Febr.

Lokomotivfyrbøder 340 J. S. Michelsen, Esbjerg, forfr. til Lokomotivfører med nyt Tjenstnr. 89 i Langaa 1. Febr. Haandværker 6120 K. E. Poulsen, 1. Maskinkreds, forfr. til Lokomotivfyrbøder med nyt Tjenstnr. 340 i Esbjerg.

The. The. The.

Congo 2,00, 2,40, 2,64. Campoy 3,00 3,20. Ceylon 2,00, 2,50, 3,00.

Specialiteter:

Smaa Blandingsthe 1,50, 2,00, 2,50 Stor Blanding med Grønt 2,50, stor Blanding med Grønt 1/1, 1/2, 1/4 og 1/8 Pd. til 2,00, 2,40, 2,80, 3,20.

Koge- og Spisechokolader i stort Udvalg.

Cacao, garanteret ren, 1,40, 1,60, 1,80, 2,00, 2,25.

Niels Erichsen, Vesterbrogade 57, København.

Telf. Vester 2 x. — Grundlagt 1890.

Herr- & Dameskræderi.
Axel
Lachmann
Holmens Kanal 40.
Holmens Kirke
vis-a-vis
Telefon 5589.

Bengt Hansen, Skotøjsforretning, Nansensgade 20.

Alt Arbejde udføres prompte og med Akkuratse. Garanteret solidt. NB. Specialitet: Fodtøj for vanskelige Fødder.

Jernbanefunktionærer Rabat.

Ekstrafortjeneste

for

Jernbanemænd.

Et af Landets fineste, ældste Livsforsikringsselskaber, har flere Steder arrangeret sig med Jernbanemænd i alle Grader, om Tegning af Livsforsikring, ikke faa af D'hr. tjener udmærket ved denne Bibeskæftigelse, enkelte endogsaa meget betydeligt. Endnu ønsker samme Selskab at komme i Forbindelse med nogle sjællandske Jernbanemænd. Eventuelle Liebhave bedes indsende Billet 319 til Nordisk Annoncebureau, Køb- gergade 38.

Det gensidige Livsforsikringsselskab Andels-Anstalten

tegner Arverenter til Brug ved Afvikling af Laane-forhold og til Sikkerhed for en paataget Forsørgelsespligt paa de gunstigst mulige Vilkaar. Policerne ekspederes i Løbet af 2 Dage.

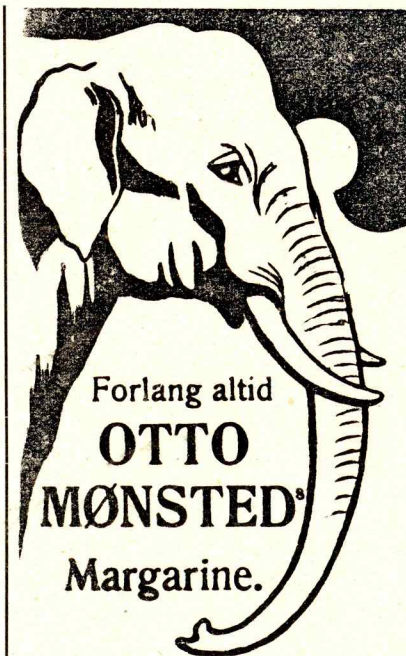
Alle Slags Livsforsikringer tegnes og Forespørgsler besvares gratis fra Hovedkontoret, Højbrohus, Østergade 61. København.

Medlemmerne ejer og styrer selv Anstalten.

Husk Bandage-
Forretningen Vestergade 22
Solide Brokbaand 3 Kr.

Anti-Automaten
anbefaler sig til Funktionærerne ved Jernbanen.

Bazarbygningen,
8, Vesterbrogade 8.

Forlang altid
**OTTO
MØNSTED**
Margarine.

PATENT-BUREAU
Cand. polyt. Ingeniører • M. Ing. F.
LEHMANN & REE
48 Vimmelskai • Tef. • Kbhvn. • Telefon 610

Reklametrykkeriet Ryesgade 23,
Aarhus.

Gothersgade 27. St. Thomas Allé 8
29,446x - Telefon - Vester 1412x

Bolværksbolte,
Laskebolte Skinnespiger,
samt alle Arter af
Kedelnagler, Skruebolte
og Møttriker

leveres billigt fra

Brødrene HENZES
Skruebolte- og Møttrikfabrik,
Bragesgade 8, København L.
Telefon Nr. 3002.

Detailhandlerbanken.

Rente: alm. Sparevilkaar 4 pCt. p. A.
3 Mdr. Opsigelse 5 pCt. p. A.

Hovedkontor: Nygade 4.

Kongens Nytorv 24.
Nørrebrogade 23 og 201.
Amagerbrogade 6.
Valby Langgade 50.
Rolighedsvej 2.
Vesterbrogade 55.

Kl. 10—3 og 6—8 Eftmd.
Boxer 20 Kr.

H. A. Sølling,
H. C. Ørstedsvvej 42,
(Hj. af Forchhammersvej).

Bog-, Papir- og Kunsthandel.
Læsekreds

Indmeldelser til enhver Tid.

Jernbanefunktionærer

bør altid købe Møbler hos mig, fordi
jeg leverer absolut første Klasses Varer
paa billigste Afbetalingsvilkaar.

Istedhus' Møbelmagasin,
Enghaveplads Nr. 1 & 2.

Chr. Nielsen. Telefon Vester 209.

Piano. Salgsvilkaar efter eget Ønske (fra 10 Kr. mdl.) indrømmes solide Købere af vore i 35 Aar anerkendte Pianoer. Børresen & Co. Colbjørnsensgade 8, 1. Sal.

Kronprinsensgade 10 Tlf. 29911 **Plissé** Blaagaards-
gade 3. Tlf. 16131 x

Marie Rechendorff:
Udhugning, Krusning, Solplissé,
Application.

Hedemark & Dalberg.

Spec.: Montering af 2, 3 og 4 Vær.s
Lejligheder. Rimelige Betalingsvilkaar.

Frederiksborggade 41,
ved Dr. Louises Bro.

C. W. Obel's

Cigar- og Tobaksfabriker
i Aalborg.

Lager og Udsalg i København
Vestergade 10 Centrum
Telefon 3669.

Brødr. Reddersen,

Etablissement for Herreklæder.
Specialitets-Afdeling i Uniformer.
Leverandør til Stat og Kommune.

Elegant civil Beklædnings-Afdeling
anbefales for reel og smuk Levering.

Nørregade 13. København K.
— Telefon 4570 —

Mælkeriet
Enigheden.

God, sund kontrolleret

M æ l k.

Svær Kaffefløde.

Meget fed Piskefløde.

Alt til lave Priser.

Telefon 2146.

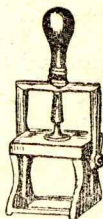
Chr. Hee's Eftf.
Auktionsforretning
Niels Juelsgade 6.

Telefon 3581.

Afholder daglig Auktion over al
Slags Bohave, Bøger og Malerier.
Til mine Auktioner modtages alle
Slags Effekter.

C. P. MATTAT,

Klosterstræde 10.
København K. Telef. 4286.
af Metal el. Gummi til ethvert
Brug. Bank-Stempler—Billet-
stempler—Datostempler—Klap-
presser—Numeratører—Perfo-
reremaskiner—Plombertænger
etc. Chabloner—Haandtrykke-
rier—Arbejds-Kontrolmærker
m. m. Paginermaskiner og
Numeratører reparerer.

Det billige

Pelsvareudsalg,

Gothersgade 25.

Sæson Udsalg til billige Priser.

Jernbanefunktionærer Rabat.

Chr. C. Rahr & Co.

Vestervoldgade 31.

København K.

Jærn, Staal, Plader,
Staalbjælker.

Uhrmager

OLUF HANSEN,

Istedgade 21.

Jernbanefunktionærer erholder

15 pCt. Rabat

paa alt.

Reparationer udføres billigt.

Uhrmager ved Statsbanerne

P. Beyer Holgersen

(C. Weistrups Eftf.)
Colbjørnsensgade 17. — København.
Telefon 26637.

Stations- og Bygningsuhre. Stort Ud-
valg i Lomme- og Stueuhre.
Vækkeuhre (vækker i ca. 1/2 Time) 8 Kr.
Kæder i Sølv, Talmi og Nikkel.
Alle Reparationer udføres omhyggeligt.
Alt til moderate Priser.

Laane- og Spareforeningen
for Embeds- og Bestillingsmænd.

Forrenter Sparekasseindskud
med 4 pCt.
4 1/2 pCt.
4 pCt. + Udbytte,
alt efter Indsættelsesmaaden.

Kontor i „Danmark“s Bygning:
Vestre Boulevard 34, 2. Sal.

Kontortid: daglig 9—12, desuden
Onsdag og Lørdag 5—6 1/2.

Statsbanepersonalets

Brandforsikringsforening

BLAAGAARDS LERBRÆNDERI,

Kontor og Lager: Korsgade Nr. 15, København N,
Telefon-Nr.: H 988,

anbefaler sig med:

Alle til Kloak- og Dræningsarbejder henhørende Artikler,
saasom: Glasserede Lerrør, Rørbrønde, Drænrør, Jernrør, Slamkiste-
Riste i stort Sortiment. Cement, Sten og Ler samt glasserede
Ko-Krybber og Svinetrug.

Enhver Ordre kan effektueres med kort Varsel.

Cafe de Russie aabnes Kl. 4 Morgen
Kolde og varme Retter
Ærbødigt

Telefon 4127. ved Frihedsstøtten. Telefon 4127. Emil Petersen,
7, Vesterbrogade 7.

MAGNITOL

fugefri Gulve, efter Statsprøveanstalten, — største Holdbarhed.

P. Jul. Petersen,

Mosedalsvej 5, Valby. — Telefon Valby 254.

MØBLER! Stilfulde, solide
til moderate Priser.

Jernbanefunktionærer
yderligere Rabat.

A. Andersen & Bohn,

Snedkermestre, Nørrebrogade 16, 1. Sal, Telefon 16052 y.

H. HAASTRUP & C. ANDERSEN

9. KØBMAGERGADE 9.

STØRSTE SPECIALFORRETNING.

Enestaaende Udvalg :

fikse og holdbare Paraplyer og Spaserestokke.

DET DANSKE
MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og
Raa Sød Mælk
Daglig nykærnet
Smør

Pasteuriseret
Kærne Mælk
Telefoner
5858 - 2712

Gift Dem aldrig!

før De har overbevist Dem om,
at De ingen Steder køber saa
gode og billige Møbler som hos

Telf. 17286 u.

Telf. 17286 u.

(Hj. af Forchammersvej).

Bog-, Papir- og Kunsthandel.

Læsekreds

Indmeldelser til enhver Tid.

Jernbanefunktionærer

bør altid købe Møbler hos mig, fordi jeg leverer absolut første Klasses Varer paa billigste Afbetalingsvilkår.

Istedhus' Møbelmagasin,
Enghaveplads Nr. 1 & 2.

Chr. Nielsen. Telefon Vester 209.

Piano. Salgsvilkår efter eget Ønske (fra 10 Kr. mdl.) indrømmes solide Købere af vore i 35 Aar anerkendte Pianoer. Børresen & Co. Colbjørnsensgade 8, 1. Sal.

Kronprinsensgade 10 Tlf. 29911 **Plissè** Blaagaardsgade 3. Tlf. 16131 x

Marie Rechendorff:
Udhugning, Krusning, Solplissè, Application.

Hedemark & Dalberg,
20, Vesterbrogade 20.

Telefon 5080.

2 1/4 Pd. linieret Postpapir
for 1 Krone.

Martin Petersen,

Tf.V. 298. Snedkermester, Tf.V. 298.

Gasværksvejen 10, 2.

Stort Møbel-Lager. Reparationer udføres.

H. P. Balslev.

Statsbanernes Kørselsentreprenør.

Kontor: Den ny Godsbanegaard
(Hovedbygningen).

Alt Flytte-Stykgods og Vognladningsgods besørgeres til og fra Jernbanen, til den af Statsbanerne fastsatte Takst.

Telefon 4571. Privat Telefon 7402.

Th. Trolle.

Hj. af Smallegade og Falkonerallé.
Telefon: Godthaab 500.

Senge-Udstyr - Dækketøjer - Hvidevarer - Færdigsyet Linned - Gardintøjer af enhver Art - Gulv- og Bordtæpper.

Billige, bestemte Priser.

Autografier • Fotolitografier • Lyskopier
Største Specialforr. • PHILIPSEN & Co VESTERBROGADE 27 B • Kalkering besørgeres

Nørregade 15. København K. — Telefon 4570 —

Mælkeriet Enigheden.

God, sund kontrolleret
M æ l k.

Svær Kaffebløde.
Meget fed Piskebløde.
Alt til lave Priser.
Telefon 2146.

Chr. Hee's Eff.
Auktionsforretning
Niels Juelsgade 6.

Telefon 3581.

Afholder daglig Auktion over al Slags Bohave, Bøger og Malerier. Til mine Auktioner modtages alle Slags Effekter. Det anmeldte afhentes. Forskud gives.

Chr. Hee's Eff.
J. Winsløv.
Auktionsforr., Niels Juelsgade 6.
Grundlagt 1860.

Vridemaskiner. Vridemaskiner.

Hj. Hansens
Vridemaskinefabrik
Købmagergade 9.

Telefon: København K. 17,034 y.
Leverer sine prima anerkendte Fabrikata i bedste og prisbilligste Udvalg. Alle Reparationer udføres. Maskiner fra 12 Kr. pr. Stk.

Vridemaskiner. Vridemaskiner.

Køb Deres
Manufaktur og Trikotage
Dybbølsgade 35.
Jernbanefunktionærer 10 pCt.

Reparationer udføres billigt.

Uhrmager ved Statsbanerne P. Beyer Holgersen

(C. Weistrups Efterfølger)
Colbjørnsensgade 17. — København.
Telefon 26637.

Stations- og Bygningsuhre. Stort Udvalg i Lomme- og Stueuhre. Vækkeuhre (vækker i ca. 1/2 Time) 8 Kr. Kæder i Sølv, Talmi og Nikkel. Alle Reparationer udføres omhyggeligt. Alt til moderate Priser.

Laane- og Spareforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd.

Forrenter Sparekasseindskud med 4 pCt.
4 1/2 pCt.
4 pCt. + Udbytte,
alt efter Indsættelsesmaaden.

Kontor i „Danmark“s Bygning:
Vestre Boulevard 34, 2. Sal.

Kontortid: daglig 9—12, desuden
Onsdag og Lørdag 5—6 1/2.

Statsbanepersonalets Brandforsikringsforening

Ekspedionskontor:
Vesterbrogade Nr. 26.
Telefon Nr. 6626.

Indmeldelser og Oplysninger
pr. Brev

eller gennem Tillidsmændene, der for København ere:

Hr. Rangermester Schou,
Hr. Overbanemester Folkenberg
og Hr. Lokomotivformand Clausen, ligesom Assistent B. Bertelsen, Revisionen, giver Oplysning om alle Foreningen vedrørende Forhold.

Københavns bedste og billigste

Handskefabrik & Udsalg

43, Vesterbrogade 43.
P. Olsen.
Prima Handsker garanteres.
Jernbanefunktionærer 5 pCt.

A. Andersen & Bohn,
Snedkermestre, Nørrebrogade 16, 1. Sal, Telefon 16052 y.

H. HAASTRUP & C. ANDERSEN

9. KØBMAGERGADE 9.

STØRSTE SPECIALFORRETNING.

Enestaaende Udvalg i

fikse og holdbare Paraplyer og Spaserestokke.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og Raa Sød Mælk
Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk
Telefoner 5858 - 2712

Gift Dem aldrig!

Telf. 17286 u.

før De har overbevist Dem om, at De ingen Steder køber saa gode og billige Møbler som hos

Telf. 17286 u.

Alfred Nielsen, Niels Hemmingsensgade 4

(lige ved Amagertorv).

Betalingen kan efter eget Ønske fordeles paa et eller flere Aar.

Naar man bærer!
„Standard“
Underbeklædning
stærkeste, smukkeste og bedste.
Eneforhandling for Danmark hos
Jens B. Thomsen, Gl. Kongevej 161. Telefon 2557

Nyt Landmands-Hotel

Bredegade 11, Slagelse,

anbefaler 1ste Klasses Varer. — Moderate Priser.

10 pCt. Rabat til Jernbanefunktionærer. Værelser fra 1 1/2 Krone.

Vesterbros smukkeste Gade er Ny Carlsbergvej ligeved Godsbanegaarden og den ny Station. Fuldt ud moderne 3 og 4 Værelsers Lejligheder fra 460 Kroner til 800 Kroner.

Ejeren bor Nr. 19, 1. Sal.

Redigeret af Georg Berg.